

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 139

гр. Ловеч, 24.02.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ, II СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ИВАНИЧКА
КОНСТАНТИНОВА

Членове: ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА
ПЛАМЕН ПЕНОВ

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГЕЛОВА Въззивно частно гражданско дело № 20224300500068 по описа за 2022 година за да се произнесе, съобрази:

Производство по чл.274,във вр.с чл.78 от ГПК.

Постъпила е частна жалба от „ТЕЛЕНОР БЪЛГАРИЯ“ ЕАД с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в гр.София, ЖК “Младост-4” - Бизнес Парк София, сграда 6, чрез адвокат В. Г.- САК, съдебен адрес гр.София, бул.”България” №81, вх.”В”, ет.8, срещу Разпореждане № 1314/16.12.2021г., пост. по ч.гр.д.№ 756/2021г. по описа на РС-Луковит, в частта, в която е отхвърлено искането за присъждане на съдебни разноски за платено адвокатско възнаграждение в размер на 180лв. Не се съгласява с извода на районния съд, че представеният договор за правна защита и съдействие не доказва реално плащане, в съответствие с императивните законови изисквания, регламентирани със ЗДДС. Не споделя и тезата, че непредставянето на фактура към договора за правна защита и съдействия следва да се приема за липса на доказателства за реално извършване на разход от страна на „Теленор България“ ЕАД. Счита, че такъв извод противоречи на чл.113, ал.1 от ЗДДС. Не става ясно защо съдът отъждествява непредставянето на фактура към договора за правна защита и съдействие с недоказването на реално сторен разход. Твърди, че фактура е издадена от адвокатското дружество-доставчик по см.на ЗДДС. Прилага фактурата - с №482/15.11.2021г., издадена три дни след сключване на договора. Вписаната в нея сума от 2 006.96лв., с ДДС, се отнася за 11 бр. договора, индивидуализирани по номера. Договор с №1004080/12.11.2021г. е петият посочен. Смята, че ако съдът е приел, че не са представени всички относими документи, е следвало да даде на указания по чл.411, ал.1, т.1 от ГПК, което

не е сторил. С отказа да се присъди хонорарът се ощетява и лишава от възстановяване на реално направени,заплатени и обложени с данък разноски. Твърди,че са спазени всички изисквания на данъчното законодателство-издадена е фактура,спазен е срокът на чл.113,ал.4 от ЗДДС.

По изложените съображения моли да се отмени разпореждането в частта,с която заявлението е отхвърлено по отношение претенцията за присъждане на разноските за адвокатски хонорар в размер на 180лв. и се дадат задължителни указания на районния съд да издаде заповед и за тази претенция.

Въззивният състав,като съобрази изложеното в частната жалба и доказателствата по ч.гр.д.756/2021г. по описа на РС-Луковит, намира за установено следното:

-

По допустимостта.

Частната жалба е подадена своевременно. Жалбоподателят е уведомен за атакувания съдебен акт на 05.01.2022г.,а частната жалба е подадена на 09.01.2022г.-т.е.в рамките на едноседмичния срок. Подадена е от легитимирана да атакува съдебния акт страна,поради което съдът приема,че е допустима.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Установява се,че от „ТЕЛЕНОР България”ЕАД с ЕИК ***,чрез адв.В. Г.-САК, е подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 от ГПК, срещу Д.Д. Емилова от гр.Луковит. Образувано е ч.гр.д.№756/2021г.по описа на съда. Предмет е вземане в общ размер на 790.87лв., от която 270.08лв.-дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, 278.05лв.- незаплатени лизингови вноски, 242.74лв.-неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент. Като основание на вземането са посочени Договор за мобилни услуги за мобилен номер от 02.05.2018г., Договор за лизинг със заявка №620594233, Договор за мобилни услуги за мобилен номер от 05.04.2019г., Договор за лизинг от същата дата. Претендира се също и законната лихва върху общо дължимата сума с начало от подаване на заявлението до окончателното ѝ изплащане. Отправена е молба да се присъдят и направените разноски от държавна такса от 25лв. и адвокатски хонорар от 180 лв.

Като доказателства за ангажираното представителство е приложен Договор за правна защита и съдействие с изх.№1004080 от 12.11.2021г.,между „ТЕЛЕНОР България”ЕАД и Адвокатско дружество „Г. и Петкова“ с ЕИК 176733159,със седалище и адрес на управление в гр.София, бул.“България, №81,вх.“В“,ет.8,ап.22, изразяваща се в подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение срещу Д.Д. Емилова. Отразено е, че е договорено възнаграждение в размер на 180лв. с включен ДДС, платимо в брой. Отбелязано е, че е внесена сумата 180лв. с включен ДДС. Представителната власт е обоснована и с Пълномощно от представителите на „Теленор България“ЕАД към Алина Стоянова Илиева – директор на дирекция „Правни отношения“, с права да извършва всички действия ,свързани юридическо обслужване на дружеството.Приложено е и пълномощно от

Алина Стоянова Илиева към Адвокатско дружество „Г. и Петкова” и адв.Виолета Петкова Г.-САК, за процесуално представителство на „ТЕЛЕНОР България”ЕАД.

С Разпореждане №1314/16.12.2021г. РС-Луковит е уважил заявлението за вземането по договора за лизинг в общ размер на 790.87лв. и разноски за държавна такса от 25лв., но е отхвърлил претенцията за присъждане на адвокатския хонорар от 180лв. Съдът е приел,че не е обосновано реалното плащане на хонорара,с оглед липсата на приложена фактура, съгласно изискването на чл.113 от ЗДДС и обявената като облагаема по този закон услуга по процесуално представителство. Приел е,че при липсата на фактура договорът за правна защита и съдействие не може да служи за разписка за извършено плащане.

Окръжен съд Ловеч споделя приетото от РС-Луковит.

Съставът, като съобрази обстоятелството, че упълномощеният адвокат е регистриран по ЗДДС, намира,че за обосноваване на реално извършен разход, освен правилата на чл.78 от ГПК, са приложими и специалните изисквания на ЗДДС,съотв.на ЗСч. Съгласно чл.113 от ЗДДС данъчно задълженото лице-доставчик следва да издаде фактура за всяка извършена от него доставка на услуга. В чл.112 от ЗДДС са изброени документите,с издаването на които се удостоверява осъществяването на данъчното събитие- фактура, известие към фактура и протокол. Липсата на някой от тези документи опровергава твърдението за извършване на облагаемата сделка. В случая към заявлението не е представена фактура по чл.113 от ЗДДС,с оглед на което правилно първоинстанционният съд е приел, че няма доказателства за реално извършено плащане. Действително-няма забрана да се извършва плащане в брой и такива мотиви не са развити от РС-Луковит, но това не отменя задължението на данъчно задълженото лице да издаде фактура за извършената от него услуга.

При липсата на този основен реквизит,не би могло да се приеме,че реалното плащане е обосновано и с представения договор за правна защита и съдействие. Вписването в него като текст в договора на извършено плащане в брой, също не е достатъчно,тъй като е нужно да се посочи как е внесена сумата. Ако е преведена по банков път, следва да се представи преводното нареждане. В случай,че е платено в брой-да се представи издаденият касов бон. При отсъствието на посочените реквизити, не може да се приеме,че договорът за правна защита и съдействие покрива изискванията на чл.6 от ЗСч. Касае се за изпълнение на счетоводни стандарти за удостоверяване на реално полученото плащане от данъчно задълженото лице. След като се твърди,че такъв разход/приход е направен,той следва да е доказан с приложимите за плащането реквизити,съгл. ЗДДС и ЗСч. В този смисъл е прието и в ТРеш.№6/06.11.2013г.,пост.по т.д.№6/2012г.на ОСГТК на ВКС, в т.1, където е изложено,че договорът за правна помощ може да служи за разписка за извършеното плащане,с изключение на случаите,когато по силата на нормативен акт е указан специален начин на плащане. За адвоката-регистриран по ЗДДС, е поставено допълнително изискване за удостоверяване на извършеното в негова полза плащане.

По изложените съображения съставът намира,че правилно РС-Луковит е отказал да уважи претенцията за адвокатски хонорар и е отхвърлил заявлението в тази част.

Разпореждане №1314/16.12.2021г., пост. по ч. гр. д. №756/2021г. на РС-Луковит, следва да се потвърди в обжалваната част.

По изложените съображения и на основание чл. 274, във вр. с чл. 78 от ГПК, Окръжен съд-Ловеч

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Разпореждане №1314/16.12.2021г., постановено по ч. гр. д. №756/2021г. на РС-Луковит, в частта, с която е отхвърлено искането за присъждане на разноси за адвокатски хонорар в размер на 180 лв., като правилно и законосъобразно.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____